

Skovbetjente en lille Understøttelse paa Finansloven, naar de efter et langt arbejdsomt Liv ikke kunde mere, men disse Understøttelser var altid meget smaa, og Skovbetjentene havde altsaa ikke noget Krav paa at faa dem. Dertil kom, at deres aarlige Indtægter var saa smaa, at de ikke selv kunde lægge noget hen til deres Alderdom. Det var derfor ganske naturligt, at den Tanke opstod at danne en Forening til gensidig Understøttelse, en aarlig Understøttelse til afgaaede Skov- og Jagtbetjente i Forhold til det Kontingent, som de havde indbetalt; tillige skulde der ydes en Begravelseshjælp. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Virksomhed, Foreningen har udfoldet siden dens Stiftelse, men kun ganske kort nævne, at den i Tidens Løb er kommet i meget vanskelige Omstændigheder, idet det viser sig, at man ikke har haft det rette Blik for, i hvilket Forhold Kontingent og Understøttelser skulde staa til hinanden. Foreningen har i de sidste Aar gentagne Gange maattet bruge af Formuen, og nu er man kørt fast, man kan ikke mere, saa at adskillige Medlemmer, som i en lang Aarrække har indbetalt Præmier, muligvis vil komme til at miste disse Penge. Nu vil man maaske sige, at Staten ikke kan blande sig i dette Forhold, men jeg maa maaske heroverfor pege paa, at fra 1. Januar 1907 har Staten ydet et Tilskud til Kontingentet, og i et Cirkulære af 30. April 1907 gøres det til Pligt for Statsskovvæsenets Skovridere at henlede Underbetjentes Opmærksomhed paa denne Forening og de for Underbetjentene formentlige Fordele, som denne Forening byder. Derigennem synes det, som om Foreningen har faaet en Slags officiel Anerkendelse og maa som Følge deraf være berettiget til at henvende sig til Staten, naar det viser sig, at den ikkelængere er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, den er indgaaet paa. I Fjor sendte denne Forening et Andragende ind til Landbrugsministeriet om, at der stilledes et Beløb til Landbrugsministerens Disposition, for at der deraf ved Foreningens Ophævelse kunde udbetales en Del af disse Underbetjente de Præmier, de igennem Aarene havde betalt, med eller uden Renter. Landbrugsministeren søgte en Bevilling paa 10 000 Kr., men uden gunstigt Resultat. Foreningen opnaaede saaledes ikke noget. Nu vil dette Andragende blive fornyet, og jeg vil meget varmt henstille til Finansudvalget nøje at overveje, om man ikke bør give et Beløb til denne Forening, for at disse Funktionærer, som maaske i nogen Grad kan siges at være gaaet ind i denne For-

ening, fordi den havde en Slags Støtte af Staten, fik et Beløb til Hjælp ved Foreningens Ophævelse.

Jeg maa rette endnu en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister om et Emne, som er blevet kortelig omtalt under Finanslovdebatten af det ærede Medlem Hr. Stauning, nemlig angaaende Opsigelsen af Overenskomsten mellem Statsskovvæsenet og Statsskovarbejderne, der udløb den 1. Oktober. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister under de Forhandlinger, der har været ført mellem Statsskovarbejderne og Statsskovvæsenet, er gaaet ganske usædvanlig haardhændet frem imod Arbejderne. Man har forhandlet saavel om Priserne paa Akkordarbejdet som om Daglønnen. Med Hensyn til Akkordarbejde er man blevet enig om en Pris, der ligger ca. 20 pCt. under den, som har været gældende for sidste Aar, men saa kom man til Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Daglønnen. Disse Skovarbejderes Dagløn var i den første Tid af det Aar, der er forløbet, 11 Kr. 08 Ø., oprindeligt 11 Kr., de 8 Øre kom til som et Tillæg efter Pristallet. Ved Augustreguleringen gik Daglønnen ned til 10 Kr. 04 Ø. Under Forhandlingerne om en ny Overenskomst har Landbrugsministeriet imidlertid forlangt, at Daglønnen skulde gaa saa langt ned som til 7 Kr. 44 Ø., eller 93 Ø. i Timen, det vil sige en Nedsættelse med 33 pCt. Det forekommer mig, at denne Nedsættelse i Sammenligning med Nedsættelsen af Akkordpriserne har været ganske usædvanlig høj, og at den højtærede Minister har stillet et noget for strengt Krav til disse Arbejdere i Retning af at spænde Livremmen ind. I Forvejen er vist alle enige om, at disse Skovarbejdere ikke hører til dem, der er gunstigt stillet i økonomisk Henseende. Ministeren har søgt at komme over, hvor Gærdet er lavest, og har søgt at faa Lønnen for disse Mennesker, som har en forholdsvis svag økonomisk Modstandskraft, ned paa en noget uforsvarlig Maade. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, om han dog ikke mener at kunne gaa med til, at Daglønnen sættes en Del højere end det, han hidtil har holdt paa, saaledes at denne, som det forekommer mig, ganske utiltalende Konflikt mellem Statsskovvæsenet og Statsskovarbejderne kan blive bilagt.

Der blev i sidste Rigsdagssamling vedtaget en Lov om Oprettelsen af et Forsøgsmejeri paa Hovedgaarden Faurholm ved Hillerød, hvilken Lov blev vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling den 27. April i Aar. Mejeriet skulde oprettes dels